

דף סה.

עין משפט א.ב.ג.

ח"מ סימן ריד פעיף ט

ט יג. מי שיש לו שני בתים זה לפניו מזה, והקנה במכר או נתן במתנה לשנים כאחד כל אחד בית, אין להם דרך זה על זה ז. וה"ה נתן לחיצון ומכר לפנימי. אבל מכר לחיצון ונתן לפנימי, הפנימי יש לו דרך מהחיצון ח שהנותן בעין יפה נותן יותר מהמוכר.

עין משפט ד.ה.

ח"מ סימן ריד פעיף יא

יא טו. המוכר הבית הרי מכר כל הדברים הקבועים בבית ט כגון דלת ומנעול וכל דבר המחובר בטיט, חוץ אם הם עשויים לנוי.

* וי"א דחיבור ביתדות וברגים לא הוי חיבור ז.

אם אמר לו הבית וכל מה שיש בתוכו הכל מכור כ גם בעשויים לנוי, אבל לא הגג והיציע והבור והמחילות.

* וי"א דאם כתב לו כל מה שבתוכו הוי כאילו כתב לו ולא שיירתי כלום ל.

ז. מב"ב ס"ה ע"א. וא"א לפנימי לצאת החוצה אלא דרך החיצון. סמ"ע ס"ק ל"ז.

ח. מהר"י מיגש שם. ועיין בפעמוני זהב שהביא דדוקא בדבר עצמו שמכר אבל בדבר אחר מן הצד שנאמר שנתן לו עם אותו דבר או שמכר לו או שהרשהו להשתמש זה לא אמרינן שכל כך הוא טוב עין.

ט. ממשנה בתרא ס"ה ע"א. ובמיטות אפי' מחוברים בטיט לא הוי כמחובר. סמ"ע ס"ק מ"ו.

י. המחבר מודה בזה וע"כ כתב המחברים בטיט, שזו בעיא דר"א שם ועלתה בתיקו וכיון דלא איפשטא לא קנה וזה מוסכם, והעיר בבאר הגולה לא ידעתי מדוע כתבו הרמ"א בשם י"א.

כ. שם במשנה ס"ה ע"א וברייטא בע"ב.

ל. הר"ן ונ"י שם. שקנה הבור והדות וזה לדעת היש חולקין בסעיף ב' אבל לסברא הראשונה שהיא דעת הטור אפי' כתב ולא שיירתי לא מהני למכירתו כ"ש דלא מהני אם כתב וכל מה שבתוכו, ועיין בסי' רט"ו סוף סעיף א', ומש"כ הסמ"ע שם.

דף סה:

עין משפט א.ב.

חז"מ סימן ריד סעיף יא

עין בסעיף הקודם

עין משפט ג.

יו"ד סימן רא סעיף לד.לו

לד. נ. אין הכלי חשוב לפסול המים שבו משום מים שאובין א"כ הוא ראוי לקבל קודם שקבע אותו בקרקע ^מ וצריך שיתמלא לדעת ^י ואז פוסל בין אם הוא כלי גדול שמחזיק מ' סאה בין אם הוא כלי קטן ביותר, ואפי' הם כלי גללים ^ס כלי אבנים או כלי חרס.

לז. נג. צינור שאין לו ד' שפות אינו נחשב לכלי ^ע וא"כ ראוי להביא על ידו מים למקוה, אבל אם חקק בו גומא קטנה קודם ^פ שקבע אותו בקרקע אם הצינור הוא של עץ ^צ אפי' אין הגומא מחזקת אלא כל שהוא נעשה כל הצינור ע"י גומא זו לכלי וכל המים שעוברין עליו חשובין שאובין, ואם הצינור של חרס אין החקיקה פוסלת אותו אלא א"כ מחזיקה רביעית ^ק.

מ. והגם שקבע אותו בקרקע כיון שירדה עליו תורת כלי בתלוש אפי' שקבעו אח"כ בקרקע נחשב כלי ואף שבסעיף מ"ח נפסק דאם קבעו בקרקע ירדה ממנו תורת טומאה אבל לענין שאובין תלוי הדבר אם המים שאובין בכלי.

מ"מ אם הכלי מתחילה נעשה ע"מ לחברו בקרקע י"א דאינו פוסל גם משום מים שאובין אבל בח"ס סי' קצ"ח אות י"ג ועוד כתבו דעושה המים לשאובין.

נ. ממשנה ב' פ"ב דמקואות. והיינו שיתמלא לצרכיו אבל לא צריך שימלא אותו על דעת לשופכו למקוה, כ"כ הפרישה.

ס. אף שלענין טומאה אין שם כלי עליו מ"מ פוסל לענין שאובין. ט"ז.

ע. ממשנה ג' פ"ד דמקואות וכפי' הרא"ש שם.

והיינו בשל עץ אף דפשוטי כלי עץ מקבלים טומאה מדרבנן לא חשיב הוייתו ע"י טומאה כמו שנתבאר בסעיף ל"ה אבל בצינור מתכת הואיל ופשוטי מתכת מקבלים טומאה מן התורה אין להביא בהם מים למקוה כמבואר בסעיף מ"ח אלא א"כ קבעו בקרקע.

פ. כתב הש"ך דאין להקשות דאפי' הם שאובין יוכשרו מכח המשכה כבסעיף מ"ד. ותירץ דהמשכה של שאובין אינה כשרה אלא כשיש במקוה רוב מים כשרים, ע"ש בס"ק ע"ז, או כיון שהצינור הוא כלי הרי הם באים למקוה מן הכלי שלא בהמשכה, נה"כ.

צ. פי' שראוי לחקוק בו יותר הוי כאילו חקק כבר משא"כ בשל חרס. ט"ז ס"ק מ"ד.

ק. שם במשנה וכת"ק.

לז. נד. נפלו צרורות או עפר בגומא אין זה סתימה לבטלו מתורת קבלה ר
אלא א"כ יהיו מהודקים בתוכה.

לז. נה. סילון שהוא צר מכאן ומכאן ורחב באמצע אינו חשוב קבלה ש
לפסול בו המקוה.

הגה: לכן מותר לעשות מקואות ע"י צינורות וסילונות של עץ שמביאין מים
מן הנהר או ממעיין אל המקוה וה"ה צינורות של הגגות ולא חיישינן
שלא נהיה בהם גומא מכח לחלוחית ומקבלים דלא נקראים מקבלים אף
אם היה בהם גומא כיון שלא עשאו ע"י אדם בכוונה ת.

הגה: אם המים באים לצינור ע"י כלים הקבועים בגלגל והם נקובים א באופן
שלא נקראים כלים מותר לטבול בהם אם יש מ' סאה במקוה, אבל אם
אין במקוה מ' סאה אין לטבול במקוה משום דלא הוי חיבור ב עי"ז.

ר. שם במשנה.

ש. שם במשנה ומפרש שם מכיון שלא נעשה לקבלה, אבל אם חקק בתוכו ע"מ שיקבל
הצרורות לתוכו שעוברים במים הוי עשוי לקבלה. ש"ך ס"ק ע"ט.

ת. עיין פ"ת ס"ק כ"ד דעיקר הטעם כיון שנעשת הגומא אחרי שקבעו.

א. ככונס משקה אבל לדעת הרמ"א בסעיף ז' בעינן נקב כשפופרת הנוד וכן בסעיף מ'
ואז לא נחשבים לכלי. ש"ך ס"ק פ'. אבל כתב הש"ך דאם יש נקב כשה"נ א"כ יוכשר
מדין חיבור.

ב. ב"י בסוף סימן זה ודלא כהרוקח, והטעם דניצוק לא הוי חיבור ע"י קילוח זה וא"כ
אף שיש בכלים נקב כשפופרת הנוד לא הוי חיבור מצד ניצוק.